

Grund af hvilken de maatte affødiges af Tjenesten, ere udelukkede fra Pension eller Forsørgelse, medmindre Manden oppebar Forsørgelse som Invalld af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Pension eller Forsørgelse tilstaa de Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 22.

Pensioner for Enker efter de i § 2 nævnte pensionsberettigede eller pensionerede Personer af Hæren og Søværnet bestemmes til $\frac{1}{4}$ af den Pension, som i Henhold til § 4 i denne Lov eller i Loven af 9de April 1851 var tillagt Mænden, eller hvortil han vilde have været berettiget. Var Manden allerede pensioneret for Udgivelsen af Loven af 9de April 1851, fastsættes Enkens Pension efter fidsnævnte Lov.

§ 23.

Enker efter saadanne af de i § 2 nævnte Personer, der ere afgaaede ved Døden, eller paa Grund af en eller anden dem i Tjenestetiden paakommen Svaghed affødigede, forinden de have tjent i 20 Aar (§ 5), have Afgang til en extraordinær aarlig Understøttelse, i Dvrigt under de for Enkers Pensionering gjældende Regler. Understøttelsen maa i intet Tilfælde beløbe sig til, hvad der er fastsat for de Enker, hvis Mænd have tjent i 20 Aar, og kommer ved dens Bestemmelse saavel Børigheden af Mandens Tjeneste og hans i Tjenesten udviste Dygtighed som Enkens Trang og Børdighed i Betragtning.

§ 24.

For Forsørgelsen af Enker efter Invalider af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med dem Eigestillede's Klasser samt efter dem af disse Klasser, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadrøgen Sygdom, især naar Mændene ere blevne vansøre eller have tilsat Livet i Krigen, fastsættes følgende Regler:

Klasseinddeling efter Mandens militære Stilling.	Understøttelsens Størrelse.
1ste Klasse	Fra 90 til 240 Kr.
2den, 3die og 4de Klasse	— 45—180 —
5te og 6te Klasse	— 30—90 —

Enker efter de i § 18 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invalider eller ere faldne eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadrøgen Sygdom, Afgang til en Forsørgelse af indtil den samme Sum, som de vilde have erhødt i Pension, dersom deres Mand havde været pensionsberettigede, dog kun forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 25.

De i den foregaaende § 24 ommeldte Understøttelser tilstaa som vedvarende; men efter de Dplysninger, der tilveiebringes om den Paagjældendes Trang, kunne de dog senere ikke alene forhøies, men ogsaa forringes indenfor de fastsatte Grændser eller endog ganske indtrages (§ 15). Understøttelsen maa i intet Tilfælde overstige Halvdelen af den Forsørgelse, den afdøde Mand har oppebaaret eller, saafremt han er dræbt eller dødelig saaret